

MINISTERUL JUSTIȚIEI
AL REPUBLICII MOLDOVA
JUDECĂTORIA CAHUL

MD-3909, or. Cahul, bvd. Victoriei 8
Tel. (299) 2-46-82

МИНИСТЕРСТВО ЮСТИЦИИ
РЕСПУБЛИКИ МОЛDOVA
СУД КАХУЛ

МД- 3909, гор. Кахул, бул. Виктории 8
Тел. (299) 2-46-82

“27” 12 2018 nr. 1836/

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu 28

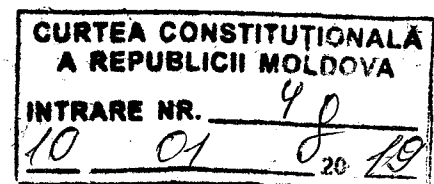
Judecătoria Cahul, sediul Central, vă expediază încheierea din 19 decembrie 2018 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, în cadrul examinării cererii administratorului autorizat Timotin Veaceslav cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindcombank” SA.

Anexă: sesizare privind excepția de neconstituționalitate, cerere BC „Moldindcombank” SA.

Cu respect,

Judecătorul Judecătoriei Cahul

  Eugeniu Bancov

Nr. 2-10/2419
alin 02. 11. 2018

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

Confidențial – MICB

Atenție! Se interzice deținerea, sustragerea, alterarea, multiplicarea, distrugerea sau folosirea acestui document fără a dispune de drept de acces autorizat!

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Denumire - BC "Moldindconbank" S.A. 2. Nume/Prenume - Aureliu CINCILEI

3. Funcția – Președintele Comitetului de conducere

4. Adresa - mun.Chișinău, str.Armenească 38, MD-2012

5. Tel./fax - 022 57 67 17

6. Numele și prenumele reprezentantului* - Mămăligă Andrei

7. Ocupația reprezentantului - angajat în funcția de jurist

8. Adresa reprezentantului - mun.Chișinău, str.Armenească 38, MD-2012

9. Tel. 022 627 556 / 076 717 921 10. Fax 022 627 558, e-mail: Andrei.mamaliga@micb.md

11.Reprezentant în temeiul procurii nr.2-10/1188 din 05.06.2018.

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității sintagmei ”*și care sînt incluse în masa debitoare*” în partea cheltuielilor de valorificare, din art.132 alin.1 al Legii ”Insolvabilității” nr.149 din 29.06.2012, publicată în Monitorul Oficial al RM nr.193-197/663 din 14.09.2012 și intrată în vigoare la 13.03.2013, sub aspectul corespunderii cu dispozițiile art.23 alin.2, art.46 alin.2 și art.54 din Constituția Republicii Moldova.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

La 12 octombrie 2009, SRL „Santek-Pro” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 21 octombrie 2009 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SRL „Santek-Pro”, în scopul prevenirii modificării stării bunurilor, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare și numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Timotin Veaceslav”, deținătorul licenței seria A MMII nr. 021438 din 23 mai 2006.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 11 decembrie 2009, a fost intentat procesul insolvabilității față de SRL „Santek-Pro” și desemnat în funcție de administrator al insolvabilității ÎI „Timotin Veaceslav”.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 7 aprilie 2014, a fost intentată procedura de faliment față de SRL „Santek-Pro”, cu dizolvarea debitorului și desemnată ÎI „Timotin Veaceslav” în calitate de lichidator al SRL „Santek -Pro”.

La 8 aprilie 2013, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a depus cerere privind încasarea cheltuielilor de validare, prin care în temeiul art. 129 alin. (2) și (3) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001 (redacția veche) a solicitat încasarea de la creditorul BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare în mărime de 4 % din produsul obținut în urma valorificării bunului separat și transmis în temeiul încheierii din 15 martie 2011 (f. d. 30-31, vol. II)

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014, a fost respinsă cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro” în proces de lichidare, Veaceslav Timotin cu privire la încasarea cheltuielilor de validare și valorificare, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, a fost respins recursul declarat de către lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin și menținută încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014.

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 24 iunie 2016, a fost aprobat bilanțul de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încetat procesul de faliment față de debitorul SRL „Santek-Pro”.

Au fost stinse obligațiile debitorului SRL „Santek-Pro”, pe care le avea înainte de intrare în procedura falimentului, cu excepția cazului când debitorul este tras la răspundere subsidiară în modul prevăzut de lege. A fost radiat debitorul SRL „Santek-Pro” din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

La 10 mai 2017, lichidatorul SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin a depus o cerere cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei. În motivarea cererii a invocat că după radierea debitorului SRL „Santek-Pro”, din Registrul de stat al persoanelor juridice, BC „Moldindconbank” SA a valorificat bunurile primite în posesie prin încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 și respectiv, a apărut dreptul său la încasarea cheltuielilor de validare și valorificare. Menționează că potrivit prevederilor art. 100 alin. (1) Cod civil, legislatorul indică două temeuri de redeschidere a procedurii de lichidare și ambele sunt legate de existența bunurilor până la lichidarea persoanei juridice, când persoana care solicită redeschiderea nu a avut posibilitate să obțină soldul din aceste bunuri ori cu depistarea lor după lichidare.

Susține că BC „Moldindconbank” SA a fost somată referitor la necesitatea achitării cheltuielilor de validare și valorificare, însă ultima a refuzat satisfacerea cerințelor înaintate. Explică că obligația achitării cheltuielilor expuse supra era reglementată de prevederile art. 129

alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001 care statua că dacă bunul a fost transmis spre valorificare în posesiunea creditorului garantat, acesta trebuie să plătească din produsul obținut în masa debitoare mai întâi cheltuielile de validare. Iar potrivit alin. (3) cheltuielile de validare cuprind cheltuielile de stabilire de fapt a valorii bunului și a drepturilor asupra lui. Ele sunt fixate în

proporție de 4% din produs. Subliniază că odată cu intrarea în vigoare a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și abrogării legii vechi nr. 632 din 14 noiembrie 2001, art. 253 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că prevederile legii noi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate până la intrarea ei în vigoare.

În acest sens, invocă și prevederile art. 132 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 potrivit cărora, în produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de validare și de valorificare, rezultate din menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 10 % din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, iar din rest se acoperă de îndată creanța garantată care are primul rang de prioritate. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit asupra masei de debitoare, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma acelui impozit.

Consideră că din această perspectivă, încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 instituie obligația legală și necondiționată a BC „Moldindconbank” SA de a achita cheltuieli de valorificare în valoare de 4 % în beneficiul SRL „Santek-Pro”, ceea ce constituie suma de 160000 lei și că în același timp, SRL „Santek-Pro” este degrevat de probațiune atât în sensul demonstrării valorii acestor cheltuieli cât și necesității acestora.

Solicită redeschiderea procedurii de lichidare a SRL „Santek-Pro” și încasarea din contul BC „Moldindconbank” SA în beneficiul SRL „Santek-Pro” cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 160000 lei.

La 9 iunie 2017, BC „Moldindconbank” SA a înaintat un demers cu privire la încetarea procesului la cererea lichidatorului SRL „Santek-Pro”, Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei.

În motivarea demersului cu referire la prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 265 lit. b) CPC invocă că procesul judiciar intentat pe marginea cererii menționate urmează a fi încetat. Explică că la data de 8 aprilie 2013, Veaceslav Timotin s-a adresat Curții de Apel Cahul cu aceeași cerere, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, solicitând încasarea din contul BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare în mărime de 4% din produsul obținut în urma valorificării bunului care ar fi fost separat din masa de debitoare.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014 cererea lui Veaceslav Timotin a fost respinsă ca nefundată, fiind menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014. Consideră nefundată afirmația lui Veaceslav Timotin precum că instanța ar fi respins cererea anterioară precum că la acel moment banca încă nu valorificase bunul separat, or instanța de insolvență a respins cererea pe motiv că Veaceslav Timotin nu a prezentat careva probe concludente ce ar demonstra că a fost realizată transmiterea bunului din masa de debitoare a SRL „Santek-Pro” în posesia băncii, concluzionând despre netemeinicia cererii respective.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 9 iunie 2017, a fost admis demersul BC „Moldindconbank” SA și încetat procesul la cererea administratorului Veaceslav Timotin cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea de la BC „Moldindconbank” SA a cheltuielilor de validare și valorificare, pe motiv că într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la aceleași temeuri, a fost emisă o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă. A fost menționat că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 01.11.2017 s-a admis recursul declarat de către Timotin Veaceslav și s-a casat Încheierea Curții de Apel Cahul din 09.06.2017 cu remiterea cauzei spre judecare în fond.

Ulterior, după modificarea competenței instanțelor de insolvență, litigiul a fost transmis după competență la Judecătoria Cahul, aflându-se în prezent la etapa de judecare în fond.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Prevederi relevante din Legea nr. 100 din 22.12.2017 ”Cu privire la actele normative”

Articolul 3. Principiile activității de legiferare

(1) La elaborarea unui act normativ se respectă următoarele principii:

- a) constituționalitatea;
- b) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale;
- c) legalitatea și *echilibrul între reglementările concurente*;
- d) oportunitatea, coerența, consecutivitatea, stabilitatea și *predictibilitatea normelor juridice*;

(3) Actul normativ trebuie să corespundă prevederilor Constituției Republicii Moldova, tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, precum și legislației Uniunii Europene [...].

Prevederile relevante ale Legii ”insolvabilității” nr.149 din 29.06.2012 sunt următoarele:

Articolul 1. Scopul și domeniul de reglementare

(1) Scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective

Confidențial – MICB

Atenție! Se interzice deținerea, sustragerea, alterarea, multiplicarea, distrugerea sau folosirea acestui document fără a dispune de drept de acces autorizat!

pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit.

(2) Prezenta lege este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Articolul 253. Situația proceselor pendinte

Prevederile prezentei legi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate pînă la intrarea ei în vigoare, cu excepția art.190 alin.(6), care nu se aplică debitorilor în a căror privință procedura planului a fost prelungită în condițiile art.164 al Legii insolvenței nr.632-XV din 14 noiembrie 2001.

Secțiunea a 3-a

Bunuri grevate cu garanții

Articolul 130. Valorificarea bunurilor

(1) În temeiul hotărîrii de intentare a procedurii de insolvență sau a procedurii falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul intră, inclusiv prin executare silită, în posesia bunului (inclusiv a mijloacelor bănești în valută străină în numerar și fără numerar) afectat cu garanție sau a produselor rezultate din valorificarea acestui bun, precum și în posesia titlurilor și înscrisurilor care constată dreptul de proprietate al debitorului asupra bunului, fără a fi necesară vreo autorizare sau notificare prealabilă și fără a se plăti taxe sau tarife. La solicitarea administratorului insolvenței/lichidatorului, organele afacerilor interne, alte organe abilitate sînt obligate să acorde tot sprijinul pentru luarea în posesie a bunului.

[...]

(3) În perioada în care administratorul insolvenței/lichidatorul valorifică bunurile care aparțin masei debitoare și care fac obiectul unei garanții, niciun creditor nu poate solicita luarea în posesie a acestor bunuri, cu excepțiile stabilite în prezenta secțiune.

[...]

Articolul 131. Procedura de valorificare a bunurilor grevate cu garanții

(1) Administratorul insolvenței/lichidatorul trebuie să înceapă și să încheie procedura de valorificare a garanției într-un interval de timp rezonabil, în funcție de tipul de bunuri și de regulile obișnuite practicate pe piață care asigură vînzarea la cel mai bun preț, dar nedepășind limitele prevăzute de prezenta lege.

[...]

(3) Creditorul garantat care intenționează să-și valorifice garanția va înștiința administratorul insolvenței/lichidatorul despre acest lucru, arătînd prin notificare condițiile și modalitatea de valorificare și/sau de vînzare a bunului afectat cu garanție, precum și prețul de vînzare după o expertiză a valorii lui. Odată cu primirea notificării, administratorul insolvenței/lichidatorul este îndreptățit să procedeze la valorificarea și/sau la vînzarea bunului grevat cu garanție în condițiile expuse de creditorul garantat. Administratorul insolvenței/lichidatorul se poate opune valorificării și/sau vînzării bunului grevat cu garanție în condițiile invocate de creditorul garantat numai dacă acestea contravin legii.

(4) În cazul în care intenția de vînzare a bunului grevat cu garanție vine de la administratorul insolvenței/lichidator, acesta trebuie, sub sancțiunea nulității, să facă o notificare a vînzării către creditorul garantat, în care va propune condițiile, modalitatea și prețul de vînzare a bunului. [...]

(5) Dacă referitor la același bun au scris aviz de garanție mai mulți creditori garantați incluși în tabelul de creanțe validate, valorificarea bunului grevat în condițiile alin.(3) și (4) se face cu acordul fiecărui creditor garantat. Dacă creditorii garantați nu ajung la un numitor comun în ceea ce privește condițiile, modalitatea și prețul de vînzare a bunului, acestea din urmă sînt stabilite de către instanța de insolvență, conform alin.(6), la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului sau la cererea unuia dintre creditorii garantați.

[...]

(7) Administratorul insolvenței/lichidatorul poate vinde bunul în lipsa notificării din partea creditorului garantat și fără a notifica creditorul garantat în cazul bunurilor perisabile sau a bunurilor supuse deprecierei iminente. În decursul a 72 de ore din momentul vânzării bunurilor, administratorul insolvenței/ lichidatorul trebuie să informeze despre acest fapt creditorul garantat și instanța de insolvență.

(8) Valorificarea prin licitație publică, concurs sau prin negocieri directe a bunurilor grevate cu garanții se face după procedura generală prevăzută de lege la vânzarea masei debitoare, cu excepțiile stabilite în prezenta secțiune.

(9) Dacă, în termen de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare, bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina, creditorul garantat este în drept să precizeze transmiterea bunului în posesia sa pentru valorificare.

Administratorul insolvenței/lichidatorul transmite efectiv bunul grevat cu garanție în posesia creditorului garantat sau consimte în scris în formă autentică să îl pună la dispoziția acestuia în momentul convenit în preaviz.

În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, bunul trece în posesia creditorului garantat după expirarea termenului din preaviz în temeiul unei încheieri judecătorești, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

[...]

(11) În cazul în care rezultatele obținute din valorificarea bunului sînt insuficiente pentru a acoperi în întregime plata obligației garantate, debitorul rămîne obligat pentru diferența de plată. În acest caz, creditorul garantat poate să își satisfacă diferența de creanță ca simplu creditor chirografar.

[...]

Articolul 132. Distribuirea produsului obținut în masa debitoare

(1) Din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de validare și de valorificare, rezultate din menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 10% din valoarea bunurilor grevate și care sînt incluse în masa debitoare, iar din rest se acoperă de îndată creanța garantată care are primul rang de prioritate. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit asupra masei debitoare, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma acelui impozit.

(2) Orice sumă rămasă după satisfacerea creditorului cu cel mai înalt grad de prioritate va fi distribuită celorlalți creditori garanțați în ordinea priorității fiecăruia. Numai după plata integrală efectuată unui creditor se poate proceda la plata următorului.

(3) În termen de 3 zile de la primirea rezultatelor vânzării bunului afectat garanției, administratorul insolvenței/lichidatorul va trece în masa debitoare orice surplus obținut în urma valorificării, destinat satisfacerii creanțelor chirografare.

[...]

ARGUMENTELE AUTORULUI SESIZĂRII

(i) BC "Moldindconbank" S.A. consideră că prevederile art.132 alin.1 din Legea "insolvenței" nr.149 din 29.06.2012 în partea sintagmei "și care sunt incluse în masa debitoare", nu întrunește condițiile de calitate, claritate, precizie și previzibilitate pe care în mod obligatoriu trebuie să le întrunească un text de lege, generînd în acest mod confuzie și incertitudine în raporturile juridice pe care le reglementează, fapt ce contravine prevederilor art.23 alin.2 din Constituția RM.

(ii) De asemenea, considerăm că sintagma "și care sunt incluse în masa debitoare" din art.132 alin.1 din Legea "insolvenței" în esență încalcă în mod nejustificat dreptul de proprietate al persoanei în calitate sa de creditor, lucru care este contrar dispozițiilor art.46 alin.2 și art.54 din Constituția RM.

(i) Astfel, în argumentarea opiniei date menționăm că prevederile art.131 și art.132 din Legea insolvenței reglementează relațiile socio-juridice în cadrul proceselor de insolvență în special ce

țin de modalitatea și procedura de valorificare a bunurilor (mobile și imobile) grevate cu garanții/drepturi reale, precum și modalitatea de distribuire, repartizare a mijloacelor bănești obținute în urma valorificării bunurilor.

Așadar, în articolul 131 al Legii, legiuitorul a orînduit în mod detaliat cum are loc procedeul de valorificare a bunurilor grevate cu garanții. În acest sens, legea stabilește că după intentarea procesului de insolvență administratorul insolvenței/lichidatorul intră în posesia tuturor bunurilor debitorului, inclusiv a celor grevate cu garanții în favoarea creditorilor garantați. După, intrarea în posesia bunurilor, administratorul insolvenței/lichidatorul trebuie să purceadă la valorificarea bunurilor grevate cu garanții conform rigorilor stabilite de norma legală.

Totodată, legiuitorul a prevăzut că în situația în care administratorul insolvenței/lichidatorul nu va putea valorifica bunul grevat cu garanții, acesta îl va transmite în posesia creditorului garantat pentru valorificare în vederea stingerii creanței garantate.

Respectiv, se atestă că legiuitorul prin art.131 a reglementat în detaliu orice situații care ar putea apărea în legătură cu valorificarea bunurilor grevate cu garanții, stabilind ordinea și modalitățile de valorificare.

Însă, în articolul 132 alin.1 al Legii care reglementează distribuirea produsului obținut din valorificarea bunului grevat cu garanții și anume că din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de validare *și de valorificare, rezultate din menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului*, care nu pot să depășească 10% din valoarea bunurilor grevate *și care sînt incluse în masa debitoare*, legiuitorul nu a stabilit cu suficientă precizie și claritate cazurile cînd anume cheltuielile de valorificare trebuiesc incluse în masa debitoare și anume: se includ doar atunci cînd bunul grevat cu garanții este valorificat de către administratorul insolvenței/lichidator conform cazurilor prevăzute în alin.1-8 al art.131 al Legii sau inclusiv și în cazul cînd bunul a fost transmis în posesia creditorului garantat pentru a fi valorificat conform alin.9-10 al art.131.

În mod firesc, judecînd după aprecierea în ansamblu a normelor art.131 și art.132 din Legea insolvenței, coroborat cu prevederile art.76 din Legea cu privire la gaj, considerăm că legiuitorul a avut în vedere că cheltuielile de valorificare rezultate din menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, urmează a fi deduse din produsul obținut din vânzare și incluse în masa debitoare exclusiv atunci cînd bunul grevat cu garanții a fost valorificat de către administratorul insolvenței/lichidator, în modul stabilit de alin.1-8 ale art.131 din Legea insolvenței, deoarece în cazurile respective anume acesta (lichidatorul) a suportat și a efectuat cheltuielile corespunzătoare.

Însă, în situația în care bunul grevat cu garanții nu a fost valorificat de către administratorul insolvenței/lichidator, acesta (bunul) se transmite creditorului care deține un drept real asupra lui, pentru a fi valorificat conform alin.9 al. art.131 din Legea din 29.06.2012.

Așadar, din momentul în care administratorul insolvenței/lichidatorul a transmis bunul către creditor pentru a fi valorificat, toate cheltuielile privind *menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului*, sunt deja suportate de către creditor, iar în consecință administratorul nu mai suportă cheltuieli de valorificare și implicit acestea nu pot fi incluse în masa debitoare.

Prin urmare, considerăm că legiuitorul a omis să reglementeze în art.132 alin.1 cu suficientă claritate și precizie că cheltuielile de valorificare (compuse din *menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului*) "se includ în masa debitoare" doar în cazurile cînd bunul a fost valorificat de către administrator/lichidator conform alin.1-8 din art.131.

Astfel, sintagma "*și care se includ în masa debitoare*" din art.132 alin.1 al Legii, fără a cuprinde o detaliere explicită a cazurilor/modalităților de valorificare, poartă un caracter evaziv și ambiguu, iar participanții la procesul de valorificare (administratorul insolvenței și creditorii) a bunului grevat cu garanții ne-știind concret care vor fi drepturile și obligațiile lor, rezultate în urma acestui proces, generînd în acest mod situații de confuzie și de litigiu.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în general două cerințe față de legi. În primul rînd, legea trebuie să fie accesibilă. În al doilea rînd, aceasta nu poate fi considerată „lege“ doar dacă

este formulată cu o precizie suficientă, care permite cetățeanului să-și controleze comportamentul: el trebuie să poată prevedea, în cazurile când este necesar și cu ajutorul cuvenit, într-un grad rezonabil, în circumstanțe specifice, consecințele care pot surveni în urma acțiunii sale (*Cazul The Sunday Times v. the United Kingdom* (no. 1), 26 April 1979, Series A no. 30, p. 31, §49, precum și *cazul Maestri v. Italy*, (Application no. 39748/98), 17 February 2004).

În cauzele sus- indicate, Curtea a notat că exigența previzibilității legii privește modul de receptare a conținutului actelor normative de către corpul social, în sensul de înțelegere a acestora, norma juridică trebuind să fie clară, inteligibilă, întrucât cei cărora li se adresează trebuie nu doar să fie informați în avans asupra consecințelor actelor și faptelor lor, ci să și înțeleagă consecințele legale ale acestora.

În aceiași ordine de idei, remarcăm că potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene (cu titlu de exemplu cauzele *Facini Dori v Recre*, 1994¹, *Foto-Frost v Hauptzollant Lübeck Ost*, 1987), Curtea a punctat că principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă.

De asemenea, cu privire la criticile referitoare la lipsa de previzibilitate a normei legale din perspectiva art. 23 din Constituție, Curtea Constituțională a RM a constatat anterior cu titlu de principiu, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se și previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o suficientă precizie a actului normativ permite persoanelor interesate să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Curtea a mai punctat că este dificil să se adopte legi redactate cu o precizie absolută, dar și cu o anume suplețe, însă caracterul mult prea general și, uneori, chiar eliptic nu trebuie să afecteze previzibilitatea legii (Hotărârea CtEDO din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, sau Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

Soluțiile preconizate de un act normativ nu trebuie aplicate în mod aleatoriu, legiuitorul fiind obligat să stabilească condiții, modalități și criterii clare și precise.

Astfel s-a instituit o obligație generală, impusă tuturor subiectelor de drept, inclusiv autorității legiuitoare, care trebuie să se asigure că activitatea de legiferare se realizează în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală a țării și, totodată, să asigure calitatea legislației. Aceasta întrucât, pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă, așadar să ofere securitate juridică destinatarilor săi.

În virtutea celor relatate, conchidem că sintagma ”și care se includ în masa debitoare” din art.132 alin.1 al Legii insolvențabilității, fără a preciza în mod precis și explicit cazul când cheltuielile de valorificare se includ în masa debitoare, considerăm că generează incertitudine și confuzie, și în consecință contravine art.23 alin.2 din Constituție.

(ii) Într-o altă ordine de idei, dacă totuși Legea prin sintagma ”și care se includ în masa debitoare” are în vedere că indiferent de faptul cine suportă cheltuielile de valorificare (administratorul insolvențabilității sau creditorul garantat) acestea oricum urmează să fie încasate/incluse în masa debitoare (așa după cum consideră lichidatorul SRL ”Santec-Pro”), considerăm că sintagma respectivă încalcă în esență dreptul de proprietate și contravine prevederilor art.46 alin.2 și art.54 din Constituție.

În suportul acestei afirmații, remarcăm că potrivit alin.9 al art.131 din Legea insolvențabilității, *dacă în termen de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare, bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina, creditorul garantat este în drept să precavizeze transmiterea bunului în posesia sa pentru valorificare. Administratorul insolvențabilității/lichidatorul transmite efectiv bunul grevat cu garanție în posesia creditorului garantat sau consimte în scris în formă autentică să îl pună la dispoziția acestuia în momentul convenit în preaviz.*

Din analiza art.132 alin.1 deducem că cheltuielile de valorificare se constituie din conservarea, evaluarea, menținerea și vânzarea bunului litigios.

Așadar, din momentul în care administratorul insolvenței a transmis bunul către creditor pentru a fi valorificat, toate cheltuielile privind *menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului*, sunt suportate de către creditor. Deci, creditorul în procesul de valorificare efectuează o investiție din propriul patrimoniu, achitând costurile legate de menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluare etc., a bunului grevat cu garanții.

Conform art.284 alin.(1) Cod Civil, patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active și pasive strâns legate între ele, aparținând unor persoane fizice și juridice determinate. Toate bunurile persoanei fizice sau juridice fac parte componentă a patrimoniului ei (alin.2 al art.284 Cod Civil).

Art.76 din Legea cu privire la gaj, prevede că *după deducerea cheltuielilor confirmate documentar, suportate în legătură cu preluarea, transportarea, păstrarea și vânzarea bunului gajat, creditorul gajist distribuie produsul vânzării bunului creditorilor gajști și altor creditori indicați la art.67 alin.(1) conform ordinii de prioritate.*

Prin urmare, cheltuielile de valorificare efectuate și suportate de către creditor fac parte din patrimoniul/proprietatea sa. Deci, luând în considerație faptul că art.132 alin.1 al Legii insolvenței stabilește expres că cheltuielile de valorificare legate de menținerea, conservarea evaluarea și vânzarea bunului grevat cu garanții urmează în primul rând a fi deduse din produsul obținut din vânzare, iar din rest se acoperă de îndată creanța garantată care are primul rang de prioritate, denotă că cheltuielile de valorificare au un statut aparte față de creanțele validate în procesul de insolvență, acestea constituind cheltuieli/investiții curente și în mod firesc cel care efectuează aceste cheltuieli trebuie să aibă dreptul primar să-I fie restituite, acestea constituind parte din proprietatea sa.

Însă, prin sintagma din art.131 alin.1 *"și se includ în masa debitoare"* chiar și în cazul când aceste cheltuieli de valorificare au fost suportate de către creditor din sursele proprii care nu constituie parte componentă a masei debitoare, legiuitorul a efectuat o ingerință gravă, inechitabilă și disproporționată în dreptul de proprietate al creditorului și în consecință îl privează în mod nejustificat de-o parte din patrimoniul său.

Or, potrivit art.46 alin.2 din Constituție, *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.*

La fel, conform art.54 alin.2 al Constituției, *în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.*

În concluzie, având în vedere că prin sintagma *"și se include în masa debitoare"*, aparent obligă încasarea cheltuielilor de valorificare chiar și în cazul când acestea au fost suportate de către creditor, considerăm că prin norma legală respectivă se produce o expropriere ilicită și nejustificată a creditorului de-o parte din proprietatea sa, fără o dreptă și prealabilă despăgubire, fapt ce contravine art.46 alin.2 și art.54 alin.1 din Constituție.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

În lumina argumentelor relatate supra, în temeiul art.135 alin.1 al Constituției BC "Moldindconbank" S.A. solicită:

- a. admiterea prezentei sesizări;
- b. a recunoaște neconstituțională sintagma "*și se includ în masa debitoare*" în partea ce se referă la cheltuielile de valorificare din art.132 alin.1 al Legii insolvenței nr.149 din 29.06.2012, în cazurile în care bunul grevat cu garanții a fost valorificat de către creditor.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea capitolul VI din Notița Explicativă)

Confidențial – MICB

Atenție! Se interzice deținerea, sustragerea, alterarea, multiplicarea, distrugerea sau folosirea acestui document fără a dispune de drept de acces autorizat!

VII - LISTA DOCUMENTELOR

17. a) Copia confirmată a Extrasului eliberat de Agenția Servicii Publice pe numele BC "Moldindconbank" S.A.
- b) Copia confirmată a procurii eliberată pe numele reprezentantului băncii.
- c) Copia cererii ex-lichidatorului SRL "Santek-Pro" privind încasarea cheltuielilor de validare și valorificare.

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

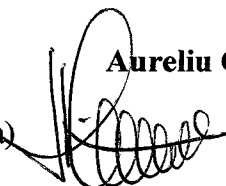
Locul - mun. Chișinău, Republica Moldova

Data: 25 octombrie 2018.

**Președintele Comitetului de Conducere
al BC "Moldindconbank" S.A.**

Aureliu CINCILEI

(Semnătura)

ÎN C H E I E R E

19 decembrie 2018

municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de insolvență în componența:

Președinte ședinței, judecătorul Evgheni Bancov
Grefier Sorina Severin

Cu participarea: reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat, Vladimir Uzunov, reprezentantul BC „Moldindcombank” SA, Andrei Mămăligă,

examinând în ședință publică cererea depusă de președintele Comitetului de conducere al BC „Moldindcombank” SA, Cincilei Aureliu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, în cadrul examinării cererii administratorului autorizat Timotin Veaceslav cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindcombank” SA,-

C O N S T A T Ă :

La data de 12 octombrie 2009 „Santek Pro” SRL a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine, invocând incapacitatea de plată a datoriilor în mărime de 4212441,07 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 21 octombrie 2009, cererea introductivă depusă de „Santek Pro” SRL a fost admisă spre examinare, în scopul prevenirii modificării stării bunurilor, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare și a fost numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Timotin Veaceslav”.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 11 decembrie 2009, a fost intentat procesul de insolvență față de „Santek Pro” SRL, cu desemnarea în funcție de administrator al insolvenței ÎI „Timotin Veaceslav”.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011, s-a separat bunurile de masa debitoare cu transmiterea lor în posesia creditorului garantat în vederea comercializării și stingerii datoriilor BC „Moldindcombank” SA și anume: sobă cu suport NET-1(2,42-77.0) model 2.5-95.46, WINDFIRE, nr. de serie 2250/95/60 NET1.99, producător Germania, Inois-7315 din 29 octombrie 1999, 7319 din 04 noiembrie 1999, 7313,7318 din 04 noiembrie 1999, 7316 din 03 noiembrie 1999, 7322 din 08 noiembrie 1999, 7327 din 15 noiembrie 1999. Cuptorul este compus din 35 de secții cu lungimea de 77 metri. Bunurile menționate sunt instalate și se află pe adresa or. Taraclia, str. Uzinelor, 3, gajat la suma de 4000000 lei, cu suportarea cheltuielilor de validare și valorificare.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2014, a fost intentată procedura de faliment față de „Santek Pro” SRL, cu dizolvarea debitorului și desemnarea ÎI „Timotin Veaceslav” în funcția de lichidator.

La data de 08 aprilie 2013 lichidatorul „Santek Pro” SRL, Timotin Veaceslav, a depus cerere privind încasarea cheltuielilor de validare, prin care în temeiul art. 129 alin. (2) și (3) din Legea insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001, a solicitat încasarea de la creditorul BC „Moldindcombank” SA a cheltuielilor de validare în mărime de 4% din produsul obținut în urma valorificării bunului separat și transmis în temeiul încheierii din 15 martie 2011.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014, a fost respinsă cererea lichidatorului „Santek Pro” SRL, Timotin Veaceslav, privind încasarea cheltuielilor de validare și valorificare, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, a fost respins recursul declarat de către lichidatorul „Santek Pro” SRL, Timotin Veaceslav, și menținută încheierea Curții de Apel Cahul din 17 octombrie 2014.

Prin hotărârea Curții de Apel Cahul din 24 iunie 2016, a fost aprobat bilanțul de lichidare a „Santek Pro” SRL și încetat procesul de faliment față de „Santek Pro” SRL. Au fost stinse obligațiile debitorului „Santek Pro” SRL, pe care le avea înainte de intrare în procedura falimentului, cu excepția cazului când debitorul este tras la răspundere subsidiară în modul stabilit de lege. A fost radiat debitorul „Santek Pro” SRL din Registrul de stat al persoanelor juridice.

La 10 mai 2017 administratorul autorizat Timotin Veaceslav a depus o cerere cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea sumei.

În motivarea cererii a invocat că, după radierea debitorului „Santek Pro” SRL din Registrul de stat al persoanelor juridice, BC „Moldindcombank” SA a valorificat bunurile primite în posesie prin încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 și respectiv a apărut dreptul debitorului la încasarea cheltuielilor de validare și valorificare.

Menționează că, potrivit prevederilor art. 100 alin. (1) Codul civil, legislatorul indică două temeuri de redeschidere a procedurii de lichidare și ambele sunt legate de existența bunurilor până la lichidarea persoanei juridice, când persoana care solicită redeschiderea nu a avut posibilitate să obțină soldul din aceste bunuri ori cu depistarea lor după lichidare.

Administratorul autorizat notează că, în speță, dreptul de încasare a mijloacelor financiare determinate de valorificarea masei debitoare transmise în posesia BC „Moldindcombank” SA a apărut după radierea întreprinderii din Registrul de stat al persoanelor juridice. Astfel, conform probelor anexate, rezultă cu certitudine că bunul mai sus indicat a fost valorificat de BC „Moldindcombank” SA, iar odată cu valorificarea acestuia ultima este obligată la achitarea cheltuielilor dispuse prin încheierea judecătorească din 15 martie 2011.

Menționează că, BC „Moldindcombank” SA a fost somată referitor la necesitatea achitării cheltuielilor de validare și valorificare, însă ultima a refuzat satisfacerea cerințelor înaintate.

Explică că, obligația achitării cheltuielilor expuse supra era reglementată prin art. 129 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 632/2001, care statua că dacă bunul a fost transmis spre valorificare în posesiunea creditorului garantat, acesta trebuie să plătească din produsul obținut în masa debitoare mai întâi cheltuielile de validare. Iar potrivit alin. (3), cheltuielile de validare cuprind cheltuielile de stabilire de fapt a valorii bunului și a drepturilor asupra lui. Ele sunt fixate în proporție de 4% din produs.

Subliniază că, odată cu intrarea în vigoare a Legii insolvenței nr. 149/2012 și abrogării legii vechi nr. 632/2001, art. 253 al Legii insolvenței nr. 149/2012 prevede că, prevederile legii noi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate până la intrarea ei în vigoare.

În acest sens, invocă prevederile art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149/2012, potrivit cărora din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de validare și de valorificare, rezultate din menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 10% din valoarea bunurilor grevate și care sînt incluse în masa debitoare, iar din rest se acoperă de îndată creanța garantată care are primul rang de prioritate. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit asupra masei debitoare, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma aceluia impozit.

Consideră că, din această perspectivă, încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 instituie obligația legală și necondiționată a BC „Moldindcombank” SA de a achita cheltuieli de valorificare în valoare de 4 % în beneficiul „Santek Pro” SRL, ceea ce constituie suma de 160000 lei. În același timp, „Santek Pro” SRL este degrevat de probațiune atât în sensul demonstrării valorii acestor cheltuieli, cât și necesității acestor.

Solicită redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL și încasarea din contul BC „Moldindcombank” SA în beneficiul „Santek Pro” SRL cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 160000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2017, a fost admis demersul BC „Moldindcombank” SA, încetat procesul pe cererea administratorului autorizat Timotin Veaceslav privind redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindcombank” SA, din motiv că într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la aceleași temeuri, s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2017, a fost admis recursul lichidatorului „Santek Pro” SRL, Timotin Veaceslav, a fost casată încheierea Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2017 pe cauza civilă la cererea introductivă a SRL „Santek Pro” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine cu emiterea unei noi încheieri, prin care a fost respinsă cererea BC „Moldindcombank” SA cu privire la încetarea procesului la cererea administratorului Timotin Veaceslav privind redeschiderea procedurii de lichidare și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindcombank” SA cu remiterea cauzei Curții de Apel Cahul pentru judecarea în fond a cererii respective.

La data de 14 decembrie 2017 administratorul autorizat Timotin Veaceslav a depus cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiunea inițială, potrivit căreia se solicită redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL, încasarea din contul BC „Moldindcombank” SA în beneficiul „Santek Pro” SRL cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 400000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 52717,81 lei.

În motivarea cererii a invocat că, prin încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011, s-a separat bunurile de masa debitoare cu transmiterea lor în posesia creditorului garantat în vederea comercializării și stingerii datoriilor BC „Moldindcombank” SA și anume: sobă cu suport NET-1(2,42-77.0) model 2.5-95.46, WINDFIRE, nr. de serie 2250/95/60 NET1.99, producător Germania, Inois-7315 din 29 octombrie 1999, 7319 din 04 noiembrie 1999, 7313,7318 din 04 noiembrie 1999, 7316 din 03 noiembrie 1999, 7322 din 08 noiembrie 1999, 7327 din 15 noiembrie 1999. Cuptorul este compus din 35 de secții cu lungimea de 77 metri. Bunurile menționate sunt instalate și se află pe adresa or. Taraclia, str. Uzinelor, 3, gajat la suma de 4000000 lei cu suportarea cheltuielilor de validare și valorificare.

Totodată, odată cu intrarea în vigoare a Legii insolvenței nr. 149/2012 și abrogării legii vechi, nr. 632/2001, art. 253 al Legii insolvenței nr. 149/2012, prevede că prevederile legii noi se aplică și asupra proceselor de insolvență în curs de desfășurare intentate până la intrarea ei în vigoare. În acest sens, invocă prevederile art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149/2012.

Din această perspectivă, încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011 instituie obligația legală și necondiționată a BC „Moldindcombank” SA de a achita cheltuieli de validare și valorificare în valoare de 10 % în beneficiul „Santek Pro” SRL, ceea ce constituie suma de 400000 lei. În același timp, „Santek Pro” SRL este degrevat de probațiune atât în sensul demonstrării valorii acestor cheltuieli, cât și necesității acestor, or, obligația BC „Moldindcombank” SA de a achita cheltuieli de validare și valorificare au fost expres stipulate în încheierea Curții de Apel Economice din 15 martie 2011, care nu a fost contestată de BC „Moldindcombank” SA.

Invocă art. 120 Constituției și jurisprudența CEDO cauza Balzovski c. Fostei Republicii Iugoslave a Macedoniei (plângerea 45117/2008), care atestă că „pronunțând o soluție diferită cu privire la aceeași cauză și în cadrul aceluiași proces, încălcând autoritatea lucrului judecat a hotărârilor pronunțate anterior, fără a face vreo referire la acestea și în lipsa oricărei motivări privind soluționarea diferită a cererii, instanța superioară a devenit o sursă de insecuritate a raportului juridice. Drept urmare a existat o încălcare a art. 6 CEDO”.

În această ordine de idei, conform art. 619 alin. (1), (2) Cod civil, BC „Moldindcombank” SA a fost sesizată în vederea achitării cheltuielilor de validare și valorificare încă din data de 25 martie 2017, adresare care a rămas fără răspuns și executare din partea băncii.

Reieșind din prevederile 575 alin. (1), 617 alin. (1) Cod civil, a specificat că, începând cu cel târziu 05 martie 2017 debitorul BC „Moldindcombank” SA se află în întârziere față de „Santek

Pro” SRL și astfel urmează a fi obligat la plata unei dobânzi de întârziere în mărime de 52717,81 lei, calculul fiind anexat la prezenta cerere.

La data de 06 iulie 2018 administratorul autorizat Timotin Veaceslav a depus cerere privind concretizarea pretențiilor din acțiunea inițială, potrivit căreia se solicită redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL, încasarea din contul BC „Moldindcombank” SA în beneficiul „Santek Pro” SRL cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 400000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 87709 lei.

La data de 31 octombrie 2018 administratorul autorizat Timotin Veaceslav a depus cerere privind majorarea pretențiilor din acțiunea inițială, potrivit căreia se solicită redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL, încasarea din contul BC „Moldindcombank” SA în beneficiul „Santek Pro” SRL cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 400000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 108093,15 lei.

Ulterior, avocatul Iosip Andrei, în interesele administratorului autorizat Timotin Veaceslav, a depus cerere privind concretizarea temeiurilor și pretențiilor din acțiune, potrivit căreia se solicită redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL, încasarea din contul BC „Moldindcombank” SA cheltuielile de validare și valorificare în mărime de 360000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 97130 lei, și remunerația lichidatorului în mărime de 120000 lei.

La data de 19 decembrie 2018, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul BC „Moldindcombank” SA Mămăligă Andrei a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea exercitării controlului constituționalității sintagmei „și care sînt incluse în masa debitoare” în partea cheltuielilor de valorificare, cuprinsă în art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, motivând că aceste prevederi contravin prevederilor art. 23 alin. (2), art. 46 alin. (2) și art. 54 din Constituția Republicii Moldova și prevederile art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței nu pot fi aplicate în cazul respectiv. Astfel, având în vedere incertitudinea unei sintagme, solicită de a fi considerată neconstituțională.

Reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Uzunov Vladimir, a optat întru respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, considerând că este o vădită tergiversare a examinării cauzei date.

Administratorul autorizat Timotin Veaceslav și avocatul Iosip Andrei, înștiințați legal despre data și ora ședinței de judecată, nu s-au prezentat, însă la data de 19 decembrie 2018 prin intermediul Secției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Cahul, a parvenit cererea, prin care au solicitat examinarea cauzei în lipsa acestora.

Audiind opinia participanților la proces, studiind cererea depusă de reprezentantul BC „Moldindcombank” SA, în coroborare cu întreg material probator, instanța de insolvență consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și a sesiza Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea exercitării controlului constituționalității sintagmei „și care sînt incluse în masa debitoare” în partea cheltuielilor de valorificare, cuprinsă în art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă

până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Conform hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătorilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova. Judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Drept urmare a celor justificate, ținând cont de faptul că, obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost depusă de reprezentantul BC „Moldindcombank” SA, partea în proces, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, deși Curtea Constituțională nu s-a expus anterior referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, instanța de insolvență va prezenta Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea depusă de reprezentantul BC „Moldindcombank” SA cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu art. art. 12¹, 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de insolvență,

DISPUNE :

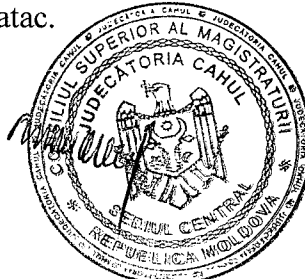
Se admite cererea depusă de președintele Comitetului de conducere al BC „Moldindcombank” SA, Cincilei Aureliu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, în cadrul examinării cererii administratorului autorizat Timotin Veaceslav cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindcombank” SA.

Se ridică excepția de neconstituționalitate și a sesiza Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea exercitării controlului constituționalității sintagmei „și care sînt incluse în masa debitoare” în partea cheltuielilor de valorificare, cuprinsă în art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, în cadrul examinării cererii administratorului autorizat Timotin Veaceslav cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindcombank” SA.

A remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea depusă de președintele Comitetului de conducere al BC „Moldindcombank” SA, Cincilei Aureliu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul examinării cererii administratorului autorizat Timotin Veaceslav cu privire la redeschiderea procedurii de lichidare a „Santek Pro” SRL și încasarea cheltuielilor de validare și valorificare de la BC „Moldindcombank” SA.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

**Președintele ședinței
Judecătorul**

Evgheni Bancov